

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Toma Nadejda,

Judecătorii: Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena și Guzun Ion,

juducând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului Celenco Vladimir, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 august 2020, în cauza penală în privința lui

Celenco Vladimir XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.04.2016 – 28.11.2019;

Instanța de apel: 21.05.2020 – 12.08.2020;

Instanța de recurs: 09.12.2020 – 06.04.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 noiembrie 2019, Celenco Vladimir a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor materiale și financiare pe un termen de 1 (un) an.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial, la pedeapsa stabilită a fost adăugată pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 iunie 2016, inculpatului Celenco Vladimir fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 11 (unsprezece) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor materiale și financiare pe un termen de 3 (trei) ani.

Acțiunile civile ale părților vătămate Kazanțeva Ecaterina și Adomnița Victor, au fost admise, dispunându-se încasarea din contul lui Celenco Vladimir în beneficiul Ecaterinei Kazanțeva prejudiciul material în sumă de 11 441 lei (unsprezece mii patru sute patru zeci și una lei) și suma de 1000 lei (una mie) lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, cererea cu privire la încasarea prejudiciului moral, a fost respinsă ca nefondată.

A fost dispusă încasarea din contul lui Celenco Vladimir Ion în beneficiul lui Adomnița Victor prejudiciul material 10 000 lei (zece mii lei).

2. În sentință, prima instanță a constatat in fapt că:

Celenco Vladimir la 03 martie 2015 acționând împreună și după o înțelegere prealabilă cu cet. Vlas Vitalie, prin înșelăciune și abuz de încredere, l-au convins pe cet. Nuța Evghenii, să se deplaseze la CC "MallDova" din str. Arborilor 21 mun. Chișinău, la o reprezentanță "Orange" SA, pentru a procura în credit un telefon mobil de model HTC One M8310, cu nr. IMEI 357336067419785 la prețul de 10560 lei și laptop de model Asus X553 la prețul de 9000 lei, unde cet. Nuța Evghenii a semnat contractele, apoi Celenco Vladimir a luat telefonul mobil și laptopul, plecând într-o direcție necunoscută, cauzându-i cet. Nuța Evghenii prejudiciu material considerabil în sumă totală 19560 MDL.

Tot el, în perioada de timp de la 01 decembrie 2014 până la 11 ianuarie 2015, prin înșelăciune și abuz de încredere, a convins-o pe cet. Kazanțeva Ecaterina, să se deplaseze la o reprezentanță "Orange" SA din bd. Ștefan cel Mare 134, mun. Chișinău, pentru a semna un contract și obține în credit un laptop de model Asus X553MA la prețul de 5760 lei și un telefon mobil de model „Huawei Ascent G6” la prețul de 4050 lei cu nr. IMEI: 863964025980858, apoi Celenco Vladimir a luat telefonul mobil și laptopul, plecând într-o direcție necunoscută, cauzându-i cet. Kazanțeva Ecaterina prejudiciu material considerabil în sumă totală de 9810 MDL.

Tot el, acționând împreună și după o înțelegere prealabilă cu cet. Vlas Vitalie, la 23 martie 2015, în perioada de timp de la ora 15:00 până la ora 16:00, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul obținerii unui câștig bănesc, aflându-se în oficiul S.A. "Orange" din bd. Ștefan cel Mare 124, mun. Chișinău, l-a convins pe cet. Adomnița Victor să semneze două contracte de vânzare-cumpărare în rate a unui telefon mobil de model "HTC Desire" și a unui laptop de model "Asus", pe numele său, bunuri pe care ulterior, fără a cunoaște consecințele juridice ale încheierii contractelor și fiind indus în eroare, le-a transmis inculpatului, astfel fiindu-i cauzat un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 12 000 MDL.

Tot el, în perioada lunii ianuarie și februarie a anului 2015, folosindu-se de faptul că cet. Kovalkovski Evgheni, nu conștientiza obligațiile ce survin în rezultatul încheierii contractelor de vânzare-cumpărare în rate, inducându-l în eroare, aferent ne survenirii cărorva consecințe negative, l-a convins să încheie mai multe contracte de vânzare - cumpărare în rate cu SA „Orange”, din bd. Ștefan cel Mare 124, mun. Chișinău, referitor la procurarea unui laptop de model Asus X553MA la prețul de 5760 lei și un telefon mobil de model „HTC One M8310” la prețul de 10560 lei, toate bunurile după încheierea tranzacției, prin înșelăciune fiind însușite de către persoana necunoscută.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Celenco Vladimir a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(2) lit. b) Cod penal: *dobândirea ilicită a*

bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, actului juridic nul sau anulabil, care a produs daune considerabile, săvârșită de două sau mai multe persoane.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Croitor Alexei, acționând în numele inculpatului Celenco Vladimir, a declarat apel prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei decizii privind achitarea lui Celenco Vladimir de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

3.1. În motivarea apelului, avocatul a menționat că:

- sentința de condamnare este nemotivată și se bazează pe fapte incerte, dubii și erori admise de organul de urmărire penală, învinuirea este bazată pe presupuneri și date neverificate în cadrul urmăririi penale;

- în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele componenței de infracțiune prevăzută la art. 190 alin. (2) Cod penal. Faptele au fost comise în coparticipație cu Vlas Vitalie, însă n-au fost prezentate probe în acest sens; nefiind probate nici învinuirile că faptele au fost comise în urma unui plan criminal bine determinat. Nu sunt indicate date exacte când au fost săvârșite aceste fapte incriminate inculpatului. În toate învinuirile este indicată data când a fost alcătuit planul criminal bine determinat, și ulterior au fost săvârșite faptele. Ulterior - nu este precizat când, iar la episodul cu cet. Kovalkovski Evghenii este indicat că ultimul a semnat contractele, apoi bunurile au fost însușite de persoane necunoscute, de aceea nu este clar care este vina inculpatului, dacă fapta de însușire a fost comisă de persoane necunoscute;

- la etapa examinării cauzei inculpatul a solicitat constatarea condițiilor de detenție care afectează grav drepturile inculpatului, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în perioada aflării în stare de arest preventiv și reducerea pedepsei conform art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul în care va fi condamnat, însă instanța a refuzat această cerere fără motive întemeiate. Celenco Vladimir s-a deținut în condiții contrare art.3 CEDO, acestea fiind constatate inclusiv în baza Raportului privind vizita preventivă efectuată la Penitenciarul nr.13 Chișinău, la 04 ianuarie 2018, întocmit de Consiliul pentru Prevenirea Torturii Mecanismul Național de Prevenire a Torturii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 august 2020, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Croitor Alexei în numele inculpatului Celenco Vladimir, cu menținerea sentinței fără modificări.

Termenul pedepsei urmând a fi calculat din 12 august 2020, cu includerea în acest termen a perioadei de la 13 iunie 2015 până la 12 august 2020.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și corect a ajuns la concluzia că inculpatul Celenco Vladimir a săvârșit infracțiunea imputată acestuia. Aceste împrejurări au fost constatate din

totalitatea de probe acumulate la caz și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

În pofida faptului că inculpatul Celenco Vladimir vina nu a recunoscut-o, instanța de apel a reținut că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, bazându-se pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum sunt: declarațiile părților vătămate Kazanțeva Ecaterina(f.d.18-19, vol.III); Adomnița Victor (f.d.16-17, vol.III); Nuța Evghenii; plângerea cet. Nuța Evghenii (f.d.16 vol.I); copia cererii de achitare a ratelor din 30 aprilie 2015 (f.d.20 vol.I); procesul verbal de predare a informație în cadrul efectuării măsurilor speciale de investigații conform interpelării nr. 3223/15 din 16 iunie 2015 (f.d.27 vol.I); procesul verbal de examinare a obiectului din 10 iunie 2015 (f.d.31 vol.I); ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 10 iunie 2015 –CD plic (f.d.30,32 vol.I); proces verbal de confruntare din 22 iunie 2015 (f.d.46-47 vol.I); plângerea cet. Kazanțeva Ecaterina din 03 august 2015 (f.d.56 vol.I); copia cecurilor de achitare a bunurilor (f.d.58 vol.I); copia contractului-anexe (f.d.62-68vol.I); proces verbal de confruntare din 04 septembrie 2015 (f.d.81-82vol.I); informație 902 nr. 12628 din 12 august 2015 (f.d.99 vol.I); plângere din 12 august 2015 (f.d.100-101 vol.I); copia contractului-anexe (f.d.112-116 vol.I); proces verbal de confruntare din 22 septembrie 2015 (f.d.192-195 vol.I); proces verbal de recunoaștere a persoanei din 18 august 2015 (f.d.196-200 vol.I); proces verbal de recunoaștere a persoanei din 18 august 2015 (f.d.196-200 vol.I); plângere din 12 august 2015; procesul verbal de audiere a victimei din 12 august 2015; copia contractului cu anexe.

Astfel, analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, instanța de apel a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Celenco Vladimir în comiterea infracțiunii imputate și care combat argumentele declarate de către inculpat ce nu corespund adevărului, care sunt depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală și se combat prin probele analizate și apreciate mai sus, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, acțiunile inculpatului fiind corect calificate de către prima instanță.

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de a reținut o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a

motivată decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*). Astfel, instanța de apel a preluat argumentarea primei instanțe privind stabilirea vinovăției inculpatului și constatând temeinicia acesteia.

În cazul concret, instanța de apel a considerat necesar de a evidenția delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil care trebuie făcută luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: 1) atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor; 2) prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele. Aceste două aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetate în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate. La fel, pot fi supuse cercetării și alte circumstanțe, nu mai puțin importante: 1) maniera de comportament pe care făptuitorul a manifestat-o după ce i-au fost transmise bunurile (de exemplu, cheltuielile imediate pentru procurarea unor bunuri destinate victimei); 2) făptuitorul acceptă să-i fie transmise bunurile pe care cu bună-știință nu le va putea valorifica; 3) făptuitorul săvârșește acțiuni care demonstrează nedorința lui de a-și executa angajamentele; 4) făptuitorul își asumă obligații pe care ulterior afirmă că nu este în stare să le îndeplinească.

Astfel, instanța de apel apreciind probele administrate din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității acestora a constatat că argumentele avocatului în numele inculpatului precum că în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele componente de infracțiune, sunt neîntemeiate or s-a constatat cu certitudine că inculpatul, a acționat, manifestând rea-credință în raport cu părțile vătămate, respectiv, dânsul a creat părților vătămate impresia precum că își va onora obligația de a achita prețul bunurilor cumpărate în credit (rate) de către părțile vătămate, pentru ca ulterior să se eschiveze intenționat de la executarea obligațiilor. Anume aceste împrejurări demonstrează că inculpatul de la bun început avea intenția infracțională de a nu-și onora angajamentul asumat.

Lipsa intenției infracționale la momentul intrării în raporturi juridice civile nu presupune excluderea trecerii pe parcurs a raporturilor civile în sfera penalului, cu toate că în speța dată, intenția inculpatului Celenco Vladimir în comiterea infracțiunii de escrocherie se prefigurează încă în momentul când inculpatul sub pretextul "*unor probleme cu actele*" din motive de cupiditate, cu intenție directă, dorind să dea acțiunilor sale un caracter legal, a convins victimele, prin transmitere acestora a unei sume de bani cu titlu de "*prima rată*", să procure în credit mai multe bunuri, care imediat după procurare au fost transmise inculpatului, însă fără ca acesta să execute angajamentul privind achitarea costului lor, care de fapt au fost achitate de către părțile vătămate, cauzând astfel acestora daune materiale în proporții considerabile.

Mai mult ca atât , instanța de apel a reținut că la data judecării cauzei în ordine de apel, inculpatul nu a recuperat prejudiciul cauzat și nici nu a întreprins careva măsuri în acest sens.

Cu referire la alegațiile părții apărării precum că sentința este bazată pe fapte incerte, dubii și erori invocând neprobarea de către organul de anchetă a acuzațiilor de comitere a faptelor ilicite prin coparticipație cu Vlas Vitalie, instanța de apel le-a respins ca neîntemeiate și a reținut concluzia primei instanțe în acest sens, potrivit căreia prin ordonanța procurorului Procuraturii Centru mun. Chișinău din 20 aprilie 2016 a fost dispusă disjungerea din cauza penală nr. 2015010891 în privința faptei incriminate cet. Vlas Vitalie într-o procedură separată (f.d.44-45 vol.II).

Cât privesc criticile invocate de partea apărării referitor la episodul de escrocherie în privința părții vătămate Kovalkovschi Evgheni și anume că în actul de învinuire se indică că bunurile au fost transmise unor persoane necunoscute, instanța de apel le-a respins ca fiind neîntemeiate, întrucât în declarațiile sale în cadrul urmăririi penale cât și prin actul de sesizare în săvârșirea infracțiunii, partea vătămată Kovalkovschi Evgheni a indicat direct la persoana inculpatului Celenco Vladimir ca fiind persoana care l-a înșelat și a obținut bunurile menționate (f. d. 3, 11,13-14, vol. II).

Instanța de apel verificând ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile de codului de procedură penală, nu a depistat careva încălcări de procedură, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului, vinovăția inculpatului Celenco Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Codul penal, a fost dovedită pe deplin în afara oricărui dubiu rezonabil.

Totodată, instanța de apel a evidențiat că probele colectate și coroborate confirmă că Celenco Vladimir a obținut ilicit bunurile de la părțile vătămate prin abuz de încredere, ducându-le în eroare și anume prin crearea unei false reprezentări a realității. Promisiunile de natură personală făcute de inculpat au pus amprenta încrederii în această relație, iar inculpatul a exploatat-o cu rea voință pentru a-și realiza scopul său, însușindu-le bunurile. Părțile vătămate au fost duse în eroare, având o reprezentare greșită a situației. Toate aceste acțiuni au avut scopul de a realiza interesele personale de obținere a bunurilor contractate.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă inculpatului Celenco Vladimir, instanța de apel a apreciat că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Inculpatul Celenco Vladimir până la cazul dat a mai încălcat legea prin comiterea de fapte ilegale similare pentru care a fost judecat și reieșind din circumstanțele cazului, ținând cont de scopul pedepsei penale, anume

prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, în opinia instanței de apel, prima instanță a stabilit corect inculpatului pedeapsa cu închisoare, considerând posibilă corectarea și reeducarea lui doar în condiții de izolare reală de societate și cu aplicarea pedepsei complementare.

La fel, instanța de apel a apreciat ca fiind nejustificate criticile părții apărării în partea ce ține de respingerea cererii de reducere a pedepsei în privința inculpatului Celenco Vladimir prin prisma art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală și a reținut în acest sens ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe precum că inculpatul este în drept de a înainta o plângere împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului, în baza art. 473²-473⁴ Cod de procedură penală.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare.

5.1. În motivarea recursului, avocatul a menționat că:

- instanța de apel prin faptul că nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în apelul apărării, a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția;

- în speță nu sunt administrate probe certe care ar demonstra vinovăția inculpatului;

- la etapa examinării cauzei inculpatul a solicitat constatarea condițiilor de detenție care, afectează grav drepturile inculpatului, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în perioada aflării în stare de arest preventiv și reducerea pedepsei conform art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, însă instanța nu s-au pronunțat asupra acestei solicitări.

6. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta este parțial întemeiat și pasibil admiterii din considerentele ce urmează a fi desfășurate în continuare.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat în speță, acesta se întemeiază pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului

pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*; 8) *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Cu referire la temeiul invocat de recurent și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, sub aspectul că în speță nu sunt administrate probe certe care ar demonstra vinovăția inculpatului, Colegiul penal lărgit în urma analizării materialelor cauzei și a hotărârilor emise de instanțele de fond, apreciază că respectiva poziție este neîntemeiată întrucât în cadrul judecării cauzei vinovăția inculpatului Celenco Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost confirmată în afara oricărui dubiu rezonabil.

Din conținutul materialelor dosarului Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere corespunzătoare conținutului probei, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, nefiind stabilite careva discrepanțe între conținutul real al probelor și constatările instanței, astfel fiind stabilit cert faptul că Celenco Vladimir a săvârșit fapta de escrocherie în privința părților vătămate Kazanțeva Ecaterina, Adomnița Victor, Nuța Evghenii și Kovalkovski Evgheni, convingându-i să semneze contracte de procurare a bunurilor, după care însușea respectivele bunuri, cauzându-le daune considerabile.

Astfel, contrar alegațiilor recurentului, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel a dat o apreciere corectă probatoriului administrat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității în coroborare cu declarațiile părții vătămate, a martorilor și probelor materiale cercetate.

Așa dar instanța de apel la judecarea apelului părții apărării în latura stabilirii vinovăției a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Celenco Vladimir în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, în acțiunile acestuia fiind prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 4.1. al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite la caz.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în*

special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997).

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu a fost comisă.

La capitolul argumentelor recurentului sub aspectul prezenței erorilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit apreciază că acestea sunt întemeiate, întrucât în urma analizării deciziei contestate se atestă că instanța de apel a oferit o apreciere superficială argumentelor din apelul părții apărării cu privire la faptul că inculpatul în prima instanță a solicitat constatarea condițiilor de detenție care, afectează grav drepturile inculpatului, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în perioada aflării în stare de arest preventiv, solicitându-se reducerea pedepsei conform prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

În sensul respectiv, instanța de apel fără a judeca fondul problemei ridicate spre soluționare, a concluzionat pripit faptul că reducerea pedepsei în privința inculpatului Celenco Vladimir prin prisma art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, urmează a fi soluționată la punerea în executare a hotărârii judecătorești în ordinea prevederilor art. 473²-473⁴ Cod de procedură penală.

Potrivit art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează inclusiv și chestiunile privind constatarea încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, inculpatul având posibilitatea reducerii pedepsei.

În sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță, prin apel, se transmit instanței de apel care are obligația de a verifica dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunea menționată, hotărârea primei instanțe urma a fi desființată, cu rejudecarea cauzei. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în apel, așa

cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs.

În sensul respectiv, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel eronat a apreciat faptul că constatarea încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ține de competența altei instanțe, or, prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, expres stabilesc că anume instanța care adoptă sentința urmează a soluționa și respectiva chestiune.

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs ordinar constată temeiul de casare invocat de recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, sa adeverit, întrucât instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, prin faptul că eronat a apreciat delegarea competenței de a soluționa constatarea încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CEDO, către o altă instanță.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, care reflectă un principiu legat de buna administrare a justiției, hotărârile judecătorești trebuie să indice în mod suficient motivele pe care se întemeiază soluția. În cazul în care o instanță nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos din 19 aprilie 1994, pct. 61*), din hotărâre trebuie să rezulte cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, pct. 30*).

Însă în respectiva speță, instanța de recurs constată că instanța de apel nu a motivat soluția de respingere a argumentelor părții apărării privind necesitatea examinării chestiunii privind condițiile de detenție a inculpatului Celenco Vladimir pe parcursul judecării respectivei cauze penale, or, în decizia sa instanța nu a specificat care sunt acele temeiurile de drept care au dus la concluzia amânării rezolvării problemei abordate, în favoarea altei instanțe la punerea în executare a sentinței.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, în prezenta speță și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea remiterii cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, să verifice și să aprecieze minuțios aspectele soluționării cererii inculpatului prin prisma prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o

hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de către avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului Celenco Vladimir, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 august 2020, în cauza penală în privința lui **Celenco Vladimir XXXXX**, în partea soluționării cerințelor din apel cu referire la aplicabilitatea prevederilor art. 385 Cod de procedură penală și se dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, dispozițiile deciziei contestate se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea prin care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 aprilie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion